

Hermed skal jeg anbefale dette lille Forligsforslag; i denne Tid, da vi slider i Forligsforhandlingerne, kunde Forslaget jo være en køn lille Blomst, om det blev til Lov.

Justitsministeren (Steincke): Det er rigtigt, som den ærede Ordfører udtalte, det er *selvfølgelig* rigtigt, at det, Andragendet fra Tændstikfabrikkerne egentlig gik ud paa, var, at Lovens Paabud blev ændret til, at Paaskriften skulde anbringes paa Pakkerne i Stedet for paa Tændstikæskerne. Det er ogsaa rigtigt, at jeg ikke har rettet mig efter denne Anmodning, og det har jeg ikke, fordi jeg paa Forhaand gik ud fra, at alle nogenlunde normale Mennesker vil være enige med mig i, at det vilde være ret ligegyldigt, ret overflødigt til Forebyggelse af Ildebrande at anbringe en Paaskrift uden paa Pakkerne. Den ærede Ordfører sagde, at der brændte for 2 Mill. Kr. om Aaret ved Uforsigtighed med Tændstikker; denne Uforsigtighed udvises vel særlig af saadanne Smaabørn, som ikke er i Besiddelse af Pakkerne, og som, selv om de havde været det, ikke vilde have været i Stand til at læse, hvad der stod paa Pakkerne, eller den udvises af vagabonderende Personer, der saa vidt mig bekendt ikke medfører megen Bagage og i hvert Fald sjældent har Pakker med Tændstikker med sig. Jeg kunde derfor ikke se rettere end, at Forslaget kun kunde virke komisk paa almindelige normale Mennesker; derfor har jeg ikke taget det op. Hvad der derimod var egnet til at paavirke mig, var Oplysningerne om, at det vilde koste Industrien 100 000 Kr. at rette sig efter Lovens Forskrift. Det var Grunden til, at jeg stillede mit Forslag om, at Bestemmelsen skulde gaa ud, idet jeg ikke kan se andet end, at den maa betragtes som ret overflødig. Imidlertid har man jo fra den ærede Ordførers og hans Partis Side været i Tvivl om, om man ikke i hvert Fald burde give Brandforsikrings-Selskaberne og andre Tid til nøjere at undersøge, om de maatte sætte Pris paa at bevare Paaskriften paa Tændstikæskerne, og under Hensyn til, at denne Regering jo altid er yderst villig ikke alene til Forlig, men ogsaa til at undersøge, om der er nogen Mening i Forlig, har jeg ikke modsat mig, at vi affatter Lovforslaget saaledes, at Bestemmelsens Ikrafttræden foreløbig udsættes, indtil dette Spørgsmaal kan blive afgjort.

Jeg vil dog til den ærede Ordførers sidste Bemærkning sige, at jeg — og jeg tror, det gælder Regeringen i Almindelighed — ikke kan betragte det som Udtryk for et Forlig, at man udskyder en Sags Løsning $1\frac{1}{2}$ Aar.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Formanden: Den af den ærede Ordfører omtalte Trykfejl rettes, saa der i Ændringsforslagets Slutning kommer til at staa „1. Juli 1928“, i Stedet for, som der staaar, „1. April 1928“.

Ændringsforslaget af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget, (se Tillæg B. Sp. 6) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Tekst, saaledes ændret, (se Tillæg C.) samt Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Omdannelse af Hær og Flaade til et Vagtkorps og en Statsmarine, bestemt til Varetagelse af Danmarks Neutralitets- og Folkeforbundsopgaver.

Birke: Da den højtærede Forsvarsminister fremsatte det oprindelige Afrustningsforslag i det høje Folketing, indbød Ministeren Partierne til en Forhandling derom. Resultatet blev, at der opnaeodes Enighed om det her foreliggende Lovforslag mellem Socialdemokratiet og det radikale Parti. I sin Fremsættelsestale i dette høje Ting indbød den højtærede Minister saa til en Forhandling om Forslaget, og denne Indbydelse maa altsaa forstaaes som en Indbydelse til de to Partier Venstre og det konservative Folkeparti.

At opnaa en Overenskomst paa Basis af det foreliggende Forslag skulde paa Forhaand synes meget vanskeligt, thi de to Parter, som her skal forhandle sig til Rette, staaar jo paa diametralt modsatte Standpunkter, idet den ene Part, Socialdemokratiet og det radikale Parti, siger: Vi vil intet Forsvar have, og den anden Part, Venstre og det konservative Folkeparti, siger: Vi vil have et virkeligt Forsvar for vort Land. Et Forlig kan jo ikke opnaas paa den Maade, at man mødes paa Halvvejen og bliver enig om et halvt For-